

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Οι μαθητές/-τριες ενθαρρύνονται, μέσω των ερωτημάτων, σε μια κριτική προσέγγιση των πηγών και στη διατύπωση του δικού τους ιστορικά τεκμηριωμένου λόγου.

3.α. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση της ιστορικής πηγής (**ΚΕΙΜΕΝΟ Α**), να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

- «Πρότυπο στον καταρτισμό του υπήρξε το γαλλικό σύνταγμα του 1830»
- «Οι γερουσιαστές, κατ' ελάχιστο όριο 25, διορίζονταν απ' ευθείας από το βασιλέα. Ο βασιλεύς επίσης είχε το δικαίωμα να αυξήσει τον αριθμό των γερουσιαστών ως το μισό του συνολικού τους αριθμού»
- «Σύμφωνα με το νέο σύνταγμα και πάλι ο μονάρχης μένει το κυριαρχικό πρόσωπο στο τριαδικό δόγμα της εξουσίας, την εκτελεστική, νομοθετική και δικαστική»
- «μόνο ένα μέρος της κυρίαρχης τάξης συμμετέχει στη διαχείριση των κοινών»
- «καθιέρωνε την άμεση εκλογή βουλευτών για μια τριετία από ένα εκλογικό σώμα ψηφοφόρων που είχαν συμπληρώσει το 25^ο έτος της ηλικίας τους και κατείχαν «ιδιοκτησίαν τινά εντός της επαρχίας όπου έχουν την πολιτικήν διαμονήν των ή εξασκούν εν αυτή οιονδήποτε επάγγελμα ή ανεξάρτητον επιτήδευμα»
- «Έτσι αφαιρούσαν το δικαίωμα του εκλέγειν από όσους είχαν εξάρτηση υπαλληλική ή ήταν απλοί εργάτες»

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού εγχειριδίου [Η διαμόρφωση και λειτουργία των πολιτικών κομμάτων στην Ελλάδα, Β. Χειραφέτηση και αναμόρφωση, 1. Το Σύνταγμα του 1844] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από τα αποσπάσματα:

- «[...]Στο Σύνταγμα καθορίστηκαν και οι βασιλικές εξουσίες... του αρμόδιου υπουργού[...]
- «[...]προβλεπόταν η ύπαρξη Βουλής και γερουσίας... και θα διατηρούσαν το αξίωμά τους ισόβια[...]

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση ιστορικής πηγής και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που θα αναφέρεται στον καθορισμό των βασιλικών εξουσιών και την κατοχύρωση του δικαιώματος της καθολικής ψηφοφορίας με το Σύνταγμα του 1844.

3.β. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική μελέτη της ιστορικής πηγής (**ΚΕΙΜΕΝΟ Β**), να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

- «Η έννοια του κόμματος δεν υπήρχε ούτε στο σύνταγμα ούτε στον εκλογικό νόμο. Ο κανονισμός της βουλής όριζε ότι η σύνθεση των κοινοβουλευτικών επιτροπών θα αποφασιζόταν με κλήρο (άρθρο 56), και έτσι δεν εξασφαλιζόταν η αναλογική εκπροσώπηση των κοινοβουλευτικών ομάδων»
- «Τουλάχιστον προβλεπόταν ένας εισηγητής από την πλειοψηφία και ένας από τη μειοψηφία της επιτροπής (άρθρο 36)»
- «Μόνο σε ψηφοφορίες στην ολομέλεια λαμβάνονταν υπόψη οι ομάδες, αφού οι καταμετρητές έπρεπε να επιλέγονται από τους «βουλευτές της αντίπαλης πλευράς» (άρθρο 77-78)»

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού εγχειριδίου [Ενότητα Β, Η Διαμόρφωση και λειτουργία των πολιτικών κομμάτων στην Ελλάδα, Β. Χειραφέτηση και αναμόρφωση, 1. Το Σύνταγμα του 1844] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από το απόσπασμα:

- «[...]Συνταγματική πρόβλεψη για τα κόμματα... και ορισμένες φορές σε συναίνεση[...]».

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση ιστορικής πηγής και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που θα αναφέρεται στο περιεχόμενο του Συντάγματος του 1844 σχετικά με τη λειτουργία των κομμάτων.